

Bylo proto již z toho důvodu vyhověti odvolání a to podle obdoby § 26 zákona z 21. května 1868, č. ř. z. 46 ihned v zasedání neveřejném a uznati, jak uvedeno, při čemž byla věc odkázána kárné radě advokátní komory v Praze, poněvadž opatření toto podle povahy věci a obsahu projevů stavších se ve spisech jeví se býti účelným.

Čís. 231 dis.

Porušení cti a vážnosti stavu, nikoliv i povinností povolání požadováním zřejmě přemrštěného palmare; přečin byl spáchán již požadováním zřejmě přemrštěných palmárních útrat; nevyžaduje se, by se jich advokát domáhal žalobou; obviněného nevyvíňuje, že požádal výbor advokátní komory, by spor ohledně útrat přátelsky vyrovnal.

(Rozh. ze dne 11. prosince 1934, Ds II 21/34.)

Nejvyšší soud jako soud odvolací v kárných věcech advokátů a kandidátů advokacie vyhověl po ústním neveřejném líčení odvolání zástupce moravské advokátní komory z nálezu kárné rady moravské advokátní komory ze dne 12. září 1934, jímž byl obviněný zproštěn z obvinění z kárného přečinu poškození cti a vážnosti stavu a porušení povinnosti povolání, a uznal obviněného vinným přečinem zlehčení cti a vážnosti stavu, spáchaným tím, že svým klientkám účtoval zřejmě přemrštěné částky jako palmare.

Z d ů v o d ů:

Zástupce advokátní komory, nechávaje nedotčeny body II. a III. kárného nálezu, napadá jen onu část nálezu (I.), pokud jím byl obviněný zproštěn z obvinění, že svým klientkám Marii a Aloisii Č-ým účtoval jako palmare zvláště křiklavě nepřiměřené, tedy zřejmě přemrštěné částky.

Jak z obsahu kárných spisů na jevo vychází, zastupoval obviněný od roku 1929 v různých právních záležitostech své klientky jmenované Marii a Aloisii Č-é a za tuto svoji činnost předložil jim v březnu 1933 tři účty, jimiž se od nich dožadoval zaplacení celkové částky v původní výši 62.203 Kč 35 h, později na částku 47.636 Kč 30 h snížených. K žádosti pozdějšího právního zástupce Aloisie a Marie Č-ých Dr. Otakara P-a, s níž obviněný projevil souhlas, byly palmární výlohy obviněným shora uvedenými třemi účty požadované upraveny výborem moravské advokátní komory tak, že u prvního účtu, znějícího původně na 19.844 Kč 95 h, resp. později na paušální částku 15.000 Kč, byla uznána přiměřenou jen částka 3.186 Kč 16 h. Druhý účet, znějící na 13.602 Kč 50 h, resp. 12.636 Kč 30 h byl upraven na 5.176 Kč 90 h a konečně u třetího účtu byla přiznána jako přiměřená částka jen 8.196 Kč 82 h místo 28.755 Kč 90 h, resp. 20.000 Kč obviněným požadovaných.

Kárná rada zprostita pak napadeným nálezem obviněného obžaloby pro přečiny zlehčení cti a vážnosti stavu a povinnosti povolání, kterých se podle ní dopustil tím, že od svých klientek výše uvedenými palmárními účty požadoval, resp. jim účtoval zvláště křiklavě nepřiměřené částky. Kárná rada měla za to, že obviněný považoval subjektivně výši jím účtovaných útrat za přiměřenou a že si nebyl vědom toho, že účtoval křiklavě nepřiměřené útraty, protože prý jednak pro odměnu za práce, které konal ohledně úpravy společenského poměru a za něž předložil účet ze dne 4. března 1933, není žádného předpisu ani v advokátním tarifu ani v jiném zákonném ustanovení a jelikož jednak práce obviněným konané ve věcech Ck I 511/30 a D VI 817/28 nepatří k běžným pracem, neboť šlo v celku o úpravu rodinných poměrů, takže jsou dány podmínky § 17 advok. tarifu, které umožňují požadování vyšší odměny, než jaká je stanovena v jednotlivých položkách tarifu.

Než tento názor kárné rady neobstojí a nemůže jej odůvodniti ani poukaz na § 17, resp. i § 2 adv. tarifu. Kárná rada zřejmě přehlédla a nevzala v úvahu, že již z pouhého porovnání položek obviněným ať již původně či po snížení účtovaných s jejich úpravou výborem advokátní komory, je na první pohled patrnou nejen zřejmá nepřiměřenost, ba zřejmá přemrštěnost částek ve zmíněných palmárních účtech požadovaných. Skutečnost, že účtované částky byly u prvního účtu více než šesteronásobné, resp. po snížení téměř pětinasobné, u druhého a třetího účtu pak více méně trojnásobné nežli částky, které uznal za přiměřené výbor advokátní komory, — který při tom vycházel ještě z blahovolného předpokladu, že všechny účtované práce byly skutečně provedeny — vyvrací názor kárné rady, že obviněný byl nebo mohl býti subjektivně přesvědčen o tom, že útraty jím požadované nejsou zřejmě přemrštěné. Ostatně obviněný nijak neprokázal a z předložených účtů není nijak patrné, proč by byl oprávněn účtovat tak nepřiměřené částky, zejména pak ani netvrdil, že dle § 2 adv. tarifu měl s klientkami nějakou úmluvu.

Zřejmá přemrštěnost útrat obviněným jeho klientkám účtovaných je však patrna i z jednotlivých položek palmárních účtů a stačí, aniž by bylo třeba všechny položky probírat, poukázat zejména na následující: Tak v účtě ze 4. března 1933 vztahujícím se na úpravu společenského poměru žádá obviněný za 3½ hodiny své účasti na valné hromadě u notáře K-e dne 26. června 1930 částku 7.500 Kč, což je jistě částka velmi nepřiměřená a zřejmě přemrštěná, i když tuto odměnu nelze přesně podřaditi pod žádnou položku advokátního tarifu. Rovněž i další položky za jednání s notářem K-em a intervence u jednání všechny po 1.500 Kč bez jakéhokoliv bližšího odůvodnění jsou částky již na první pohled zřejmě přemrštěné a nepřiměřené. V účtu z 18. března 1933 za zastupování ve sporné věci Ck I 511/30 stačí poukázat na dvě položky po 2.500 Kč, žádané za jízdné, ztrátu času a stravné k výsledku svědka v Praze dne 23. září 1931 a v Poděbradech 4. listopadu 1931. Položky za jízdné, zmar času a stravné jsou v advokátním tarifu sub B jako cestovné a poplatky vzdálenostní pod pol. 14 přesně určeny a nelze

na ně použití ustanovení §§ 2, 17 adv. tarifu, které se vztahují jen na »odměny« upravené sub A adv. tarifu.

Při posouzení otázky, kolik obviněnému za uvedené cesty náleželo, nutno vycházeti z následujících předpokladů, podávajících se ze spisů Ck I 511/30. Jelikož výslech svědka v Praze byl nařízen na 11½ hod. dopoledne a v tuto dobu též započal a trval pouhé ½ hodiny, mohla býti cesta do Prahy a zpět vykonána za jeden den, takže obviněný měl podle pol. 14 adv. tarifu nárok jen na 790 Kč (jízdné do Prahy a zpět rychlíkem I. třídou 475 Kč, cestu na dráhu a zpět — dvakráte — 40 Kč, stravné 35 Kč, promeškaný čas 9 hodin po 20 Kč a 6 hodin po 10 Kč 240 Kč). Pokud jde o cestu k okresnímu soudu v Poděbradech, mohl obviněný nastoupiti cestu tam již o 17. hod. den před výslechem svědeckým; nařízeným na 9.30 hod., jelikož však výslech trval jen ½ hodiny, mohl se vrátiti ještě téhož dne do Brna. Podle pol. 14 adv. tarifu měl nárok jen na 897 Kč 80 h (jízdné do Poděbrad a zpět I. třídou za použití rychlíku do Kolína 367.80 Kč, za cestu na dráhu a zpět — třikráte — 60 Kč, stravné 70 Kč, nocleh 30 Kč, promeškaný čas první den 7 hodin po 10 Kč = 70 Kč, druhý den 9 hodin po 20 Kč a 12 hodin po 10 Kč = 300 Kč, celkem tedy = 370 Kč). Požadované částky jsou tedy zřejmě přemrštěné, neboť tvoří více méně trojnásobek částek mu podle advokátního tarifu příslušejících.

V účtu za zastupování v pozůstalosti po zemřelém inž. Č-ém jsou obviněným požadovány částky, které několikeronásobně převyšují částky, na které měl obviněný dle advokátního tarifu a to dle pol. 2 III. nárok. Tak ku př. za intervenci u notáře T-e při projednávání pozůstalosti, kde se dal zastupovati svým koncipientem a kterážto intervence trvala podle pozůstalostních spisů od 3½—4½ hod. odpol., účtoval 3.000 Kč, ač vzhledem k tomu, že jednání trvalo jen hodinu, měl podle pol. 2 III., IV. a pozn. 3 adv. tarifu nárok jen na 300 Kč. Nárok na částky nejvýše po 300 Kč měl i za další intervence u roku dne 28. června 1929, kde se téměř vůbec nejednalo a za intervenci (rozmluvu) s notářem T-em dne 11. září 1929 a nikoliv, jak účtoval, na částku po 1.500 Kč. V tomtéž účtě objevují se i další položky za intervence u notáře K-e, který s projednáváním pozůstalosti podle spisů pozůstalostních neměl co činiti, jako na příklad intervevnce při valné hromadě 3.000 Kč, intervence dne 17. července 1929 — 1.500 Kč. Než i když se připustí, že i tyto intervence byly v jakési spojitosti s pozůstalostním řízením provedeným u notáře T-e, takže byly účtovány v tomto účtu správně a netýkaly se snad jen věci úpravy společenského poměru, kdež byl podán účet zvláštní, pak bylo by lze přiznati obviněnému jen částky po 300 Kč dle pol. 2. III. adv. tarifu.

Z pozůstalostních spisů neplyne a ani jinak není prokázáno, že by šlo o jednání nějak komplikované a to jak při projednávání pozůstalosti, tak i při úpravě společenského poměru a že by byly plněny podmínky § 17 adv. tarifu. Než i kdyby měl býti správným názor kárné rady, že se jednalo o uspořádání rodinných sporů, tedy o jednání komplikované, pak by ani tato skutečnost nemohla ospravedlniti požadování částek

5—10krát vyšších, než stanoví advokátní tarif. Je pak na bledni, že částky shora uvedené a obviněným v jeho palmárních účtech od jeho bývalých klientek Marie a Aloisie Č-ých požadované, které, jak již zmíněno a dovozeno bylo, převyšují několikrát částky stanovené advokátním tarifem, zejména pak ony, které jsou uvedeny sub B. adv. tarifu, jsou zřejmě přemrštěny. Nešlo tedy o nepatrné překročení tarifních sazeb, nýbrž o překročení zvláště nápadné, které nelze nijak omluviti a je nemyslitelno, že by advokát, provozující po tolik let praksi, nebyl si tuto skutečnost uvědomil neb neznal výši sazeb advokátního tarifu a je vyloučeno, že by nevěděl, na které jeho úkony jest advokátního tarifu použití.

Požadování zřejmě přemrštěného palmare za okolností právě vyjácených a to od osob páva neznalých a nejsoucích s to posouditi oprávněnost nároků právního zástupce je kárným přečinem a to i ohledně položek, které nelze přesně podřaditi pod určité položky advokátního tarifu, zvláště byly-li požadovány současně s palmárními účty, vztahujícími se na výkony, které lze odměniti přesně jen podle jednotlivých položek advokátního tarifu, neboť již tím u klientek mohla vzniknouti právem domněnka, že všechny útraty palmární jsou v souhlase s platným advokátním tarifem. Požadováním zřejmě přemrštěného palmare je poškozována důvěra klientely ke stavu advokátnímu, na niž je tato instituce i při svém přirozeném výdělečném charakteru vybudována. Takovýmto jednáním, které, jak se v daném případě stalo, nejenom se mohlo dostat k vědomosti širší veřejnosti, nýbrž došlo aspoň k vědomí třetích osob, poškodil obviněný samu vážnost a čest stavu, jež má podle § 10 adv. statutu zachovávat.

Jelikož pouhým požadováním zřejmě přemrštěných palmárních útrat od klientek byl kárný přečin již spáchán, a k jeho dovršení se nevyžaduje, by takto provinivší se advokát se těchto útrat domáhal žalobou, nemůže okolnost kárnou radou zdůrazňovaná a sice, že obviněný podle § 19 adv. řádu požádal výbor advokátní komory, by spor ohledně útrat přátelsky vyrovnal a takto vlastně ani netrval důsledně na zaplacení svých útratových pohledávek ve výši jím účtované, obviněného vyviniti a mohla by míti význam jen při výměře kárného trestu. Odpadla tím totiž přitěžující okolnost, která by mohla býti dána tehdy, kdyby byl obviněný na zaplacení zřejmě přemrštěných útrat důsledně trval a jich se ještě cestou žaloby domáhal. Ostatně nebylo během kárného řízení ani tvrzeno, ani na jevo nevyšlo, že k řízení podle § 19 adv. řádu dal podnět právě obviněný.

Bylo proto uznati obviněného vinným disciplinárním přečinem podle § 2 discipl. statutu, spáchaným porušením cti a vážnosti stavu a uložiti mu přiměřený trest podle § 12 discipl. statutu.

Naproti tomu nebylo v provinění obviněného shledáno i porušení povinnosti povolání, tedy další kvalifikace kárného přečinu. V požadování zřejmě přemrštěného palmare nelze mimo porušení cti a vážnosti stavu shledávati ještě porušení povinnosti povolání, neboť není

tu nějaké speciální povinnosti nad onu, jež je všeobecně upravena v § 10 advokátního řádu a jejíž porušení zakládá obecnější disciplinární přečin, t. j. zmíněné již porušení cti a vážnosti stavu.

Čís. 232 dis.

Poškození cti a vážnosti stavu, navrhl-li advokát v podání na odvolací soud a v dovolání, by byly odpůrci oduznány útraty odvolacího řízení, poněvadž jeho právní zástupce nezaložil seznam útrat před skončením jednání, ač v jednacím protokole, který sám podepsal, bylo zjištěno, že seznamy útrat byly založeny, proti čemuž námitky nepodal, a ač mu byla známa zvyklost, že seznamy bývají někdy zakládány dodatečně.

(Rozh. ze dne 15. prosince 1934, Ds I 33/34.)

Nejvyšší soud jako kárný soud odvolací v kárných věcech advokátů a kandidátů advokacie zamítl — slyšev generálního prokurátora — v neveřejném zasedání odvolání obviněného do nálezu kárné rady advokátní komory v Praze ze dne 8. března 1934, jímž byl uznán vinným přečinem poškození cti a vážnosti stavu.

D ů v o d y:

Odvolání je nedůvodné, pokud jde o výrok o vině. Při uvažování věci co do viny nezáleží na tom, zda obviněnému bylo známo, že odpůrcův právní zástupce s dovolením předsedy odvolacího senátu založil seznam útrat až po konečném odvolacím jednání, ani na tom, zda odpůrcův advokát upozornil obviněného, že seznam útrat založil až později. Podstatnou věcí jest a stačí, že obviněný, ač v jednacím protokole, který sám podepsal, bylo zjištěno, že seznamy útrat byly založeny před skončením odvolacího jednání, a ač proti této protokolaci nevznesl žádných námitek, přece — aby pravého stavu věci využil ve svůj prospěch — v podání na odvolací soud a v dovolání podal návrh, aby oduznány byly odpůrci útraty odvolacího řízení z té příčiny, že právní zástupce odpůrcův nezaložil seznam útrat před skončením jednání.

Právem shledala kárná rada již i v tomto jednání obviněného přečinem poškození cti a vážnosti stavu proto, poněvadž takovým jednáním je nutně senát nebo předseda senátu, který z ochoty k advokátovi, jenž seznam útrat založiti chtěl před skončením odvolacího jednání, povolil za účelem doplnění onoho seznamu dodatečně jeho předložení, otřesen ve své důvěře ve stav advokátní, a dále proto, poněvadž postup obviněného byl i iloyální vůči právnímu zástupci odpůrce, advokáta nedůstojný a nebyl v souladu s ustanovením § 10 odst. 2. adv. ř. Jestliž advokátovi v citovaném místě advokátního řádu uloženo zvláště, by poctivostí a čestností ve svém chování chránil čest a vážnost stavu; je tu proto přímá a nezáludná jednání prohlášena za povinnost advokátního povolání. V souzeném případě stává se jednání obviněného tím